

útítárs saját élettapasztalatait osztotta meg egymással. Egy szóval, számomra minden tekintetben valódi műhely volt ez az út.

Mindenki szemében szomorúságot és fájdalmat láttam az elvesztett haza iránt. Láttam azt is, hogy mindenki mélyen ismeri saját népének történelmét és kultúráját. Fejemben pedig az út során állandóan párhuzamba került az örmény nép sorsa a magyar nép sorsával. Erdélyt járva újra és újra felidéződtek előttem a Törökországban maradt örmény községek, kolostorok az Araráttal és a Van-tóval együtt.

A külföldön élő magyarok az örmény diaszpórákhoz hasonlóan mindennapi harcot folytatnak nyelvükért, kultúrájukért és nemzeti öntudatukért.

Hosszan lehetne még írni erről a különleges útról. Szeretném külön köszönetemet kifejezni Dr. Issekutz Saroltának, aki révén megvalósulhatott az álmom, hogy Erdélybe utazhattam, továbbá nagy hálával emlékszem utastársaimra, akik az egész út során nagy szeretettel vettek körül, öleltek és figyeltek rám. Snorhakalutjun Dzsánok.

(A szerző Jerevánban az Örmény-Magyar Baráti Társaság elnökösszonya)

* * *

Daczó Dénes

Jubiláló örmény családok

Háromnapos jubileumi örmény napokat szervezett a Csíkkörzeti Magyar-Örmény Szentháromság Alapítvány, a Budapesti XV. kerületi Zuglói Örmény Kisebbségi Önkormányzat és a Miskolci Örmény Kisebbségi Önkormányzat. A rendezvény fénypontjaként a csíkszépvízi örmény katolikus templomban ünnepi szentmisén vettek részt az örmény családok. Jelen volt *Dr. Jakubinyi György* gyulafehérvári római katolikus érsek, erdélyi örmény katolikus apostoli kormányzó.

A szentmise végén Csíkszépvíz szülöttének, *dr. Fejér Gerő* kanonoknak állítottak emléktáblát az egykori örménykatolikus plébánia homlokzatán - a kanonok ebben az épületben töltötte utolsó éveit. A katolikus lexikon adatai szerint Fejér Gerő 1869 január 1-én született, 1891 júliusában szentelték pappá. Fejér Gerőnek versei jelentek meg az *Arménia* és a *Közművelődés* folyóiratokban, továbbá gyulafehérvári székesegyházi kanonokként alapítványt hozott létre a gyermekek és a szegények megsegítésére.

A csíkszépvízi ünnepség keretében tartották az örmény családok tizedik találkozóját is, amelyen közel kétszázan vettek részt. *Ajtony Gábor*, a Csíkkörzeti Magyar-Örmény Szentháromság Alapítvány elnöke lapunknak elmondta: ennek célja, hogy az Erdélyben szétszórta élő örmény családok legalább évente egyszer találkozzanak, ahol gondolatokat cserélhetnek, további ismeretségeket köthetnek egymással, barátságok szövődhetnek. A találkozó állandó résztvevője a Zuglói Örmény Kisebbségi Önkormányzat. „Amikor megalakultak Budapesten a kisebbségi önkormányzatok, az volt az első teendőnk, hogy eljöttünk azokra a településekre, ahonnan a kerületünkben élő örmények származnak, és ekkor döntöttük el, hogy ilyen családi találkozókat szervezünk. Nekünk nagyon fontos a család, mindennek az alapja. Sokan elmesélték, hogy itt találkoznak egy évben egyszer egymással, örömmel jönnek. Ez lelkesít minket, hogy minden évben megismételjük” - számolt be lapunknak *Zárug Katalin*, a kisebbségi önkormányzat tagja.

Ajtony Gábortól ugyanakkor megtudtuk: a nagy örmény közösségek - ilyen volt Szépvíz, Erzsébetváros - nagyon elnéptelenedtek, ezért is fontos a kis közösség számára az állandó kapcsolattartás.

(Megjelent a Csiki Hírlap 2006 augusztus 28-i számában)

* * *

„A nevetés félelmetesebb fegyver, mint a kard.”

(Lina Wertmüller)

„A nevetés beszéd szavak nélkül.”

(Ókori kínai mondás)

* * *